

Р-3567 1 252

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Дніпропетровської області

Архів з бізнесу
Горьківсько-Березанська округа ОУН

ПАПКА

для 252

паперів

Відкритий лист підписаного (псевдо „Григорій“)
до начальника районного органу [Міністерства внут-
рішніх справ СРСР] у Березанях (серпень 1944р.)
Машиннописна копія

20 р.

Українські документи: Серпень 1944р.

Українські документи: 1

Українські аркуші: 4

Зберігати: поспішно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Дніпропетровської області

Р-3567 1 252
Опис 1 Справа 252

ШЕВЦО

НАЧАЛЬНИКУ РО МВД

В БЕРЕЖАНАХ

/ВІДКРИТИЙ ЛИСТ/

Я одержав вашого листа, в якому пропонуєте мені прийти до вас з повинною до органів МВД. Ось вам моя відповідь:

Дивує мене, звідки у вас бреться стільки безличності, щоб у живі очі повторяти брехню людям, які обсервують життя і яким надто добре відомі ваші брехливі слова, без яких ви не могли б зробити кроку. Мимоволі нагадує мені на думку народна приповідка, яку б можна з чистим серцем причіпати вам і вам подібним більшовикам сьогоднішнього часу: "Що дикне, то брехне". Щоб вам не здавалося, що я кидаю на вас кливету, то будь ласка прочитайте спокійно ці рядки, а скажете самі, що мудро думав той, що "во время оно" сказав: "Бреша, а миру май". Ви перебрали мірку, бо вас вже не вражає брехня.

Отже розгляньмо брехні по порядку:

Ви заявляєте, що під час вашої неприсутності побито мою жінку. Я спитав вас: хто ж вислав цих бандитів, щоб знущалися над безборонною жінкою? Чи ж не ви казали своїм долесним бандитам, витиснути з неї все, що вона знає про мене? Чи ж то не вона особа давала цим опричникам наказ, побоями змусити її говорити те, чого вона не знала і знати не буде? Будь ласка, збрешіть, скажіть "ні", однак відразу подумайте над тим, чи повірять вам маленька дитина, яка за два з лишком роки більшовицької "влади" нагляділася на вашу поведінку супроти слабких і безборонних.

Що до вислову: "Я був проти цього, щоб її бито, бо це незгідно з радянським законом знущатися над безборонною жінкою", то це така правда, як клептання більшовицької пропаганди, що в СССР є демократія. Чому? По-перше, якщо б ви не були за тим, щоб її і її подібних бито, тоді ви не були б начальником РО МВД, а ходили б до цих же самих людей, яких б'єте, просити куска хліба, щоб не згинуть з голоду, як тисячі людей сьогодні гине. По-друге, мвд-сти і мго-сти знають, що демократичні закони для них, це тільки форма, яку надівають більшовики, щоб обдурювати тих які ще їх не знають. Тому вони вбивають безвинних людей, а слідчі ваші вдаються до найпідліших засобів /кутять на дрочках, іхають гострі голки за нігті, лиють в рот і в ніс воду, вибивають зуби, насилують жінок/, при допитах арештованих осіб. Ось факти:

14.V.47 р. в с. Поручин, група мвд-стів на чолі з слідчим РО МВД Глєсовим, вечером на дорозі застрілили демобілізованого з ЧА Ковальчук Михайла, ур. 1925 р.. Не вбили німецькі фашисти на фронті, так доконали цього більшовицькі "визволителі".

23.V.47 р. в лісі Базниківка-Телече мвд-сти гарнізону, який квартирує в с. Рибуках, застрілили селянина Карася Теодора з села Саранчук, який вийшов в ліс за дровами.

Цей сам Глєсов арештованого Борик Михайла, бив до непритомності, при тому вибив йому три зуби.

В тюрмі м. Березан, боєць військ МВД знасилував Л.П. з с. Ш., цього ж району.

По-третє, якщо говорите, що це незгідно з "радянським законом", так чому ж згідно з "радянським законом", не потягнуто до відповідальності тих, які порушили цей "закон"? Крім вищевказаних фактів, тисячі людей Березанського району пам'ятає цих роз-

билак /Глебова і інших/, які ламали їм кості в міській тюрмі, але чомусь ніхто з громадян цього району не читав звідомлень про покарання за "законом" таких злочинців. Бо правильне розуміння поняття закон в СССР, ввважається: "контрреволюцією", "неблагонадійністю". Карається лише тих, які не можуть погодитися з безправством і домагаються дійсно правильних демократичних законів.

Якщо ми вже залуналися в "радянських законах", то прочитайте собі конституцію УРСР і застановіться над статтею II4-ю, яка говорить про демократичні свободи при виборах і пригадайте собі 10-го лютого 1946 р., і 9-го лютого 1947 р., як то ви і вам подібні сміючись з цих свобод гонили народ до урн, щоб перевиконати план. По "закону" /це й до того основному, над яким ломив собі голову "геній людства" - Сталіну/, не повинно бути насильства. Ваша поведінка і вчинки ваших братів-партійців, доказали найтемнішому, що "основний закон" - це основна брехня. Будьте ширі і скажіть /я не хочу цього чути, мені вистарчить, як ви це самі зрозумієте/, чи я говорю неправду?

Ви шановний, говорите про дурноту. Моя покійна бабуся колись говорила мені: "Не образися дитинку, як хтось тобі скаже дурний. Пам'ятай, що дурень вважає всіх за дурнів". Я беру під увагу слова бабусі і зовсім не дивуюся вам.

Не менше дивує мене ваш вислів: "...уважаю вас за чоловіка, який має дещо власного розуму і може думати самостійно". Несамостійність в думанні м'яг ои мені закидати чоловік, який коли-небудь і що-небудь сам робив і думав самостійно, але не ви і вам подібні, від яких партія, фабрикуючи з вас партійних маріонеток, відбрала всі вищі духові і моральні пориви, викидаючи їх на смітник. Чи ви вже бачили таке, щоб цуцик, якого наперед тресували, не послухав пана? Якщо навіть бачили, то знайте, що опісля слідує побій. Так і з вами. Чи ви можете інакше розв'язати, чи думати, як цього хоче партія? Ні! Бо дістанеться вам як тому цуцикові, що гірше, взагалі не могли б існувати. А ви говорите про брак самостійності в мене, а ~~якщо~~ думаєте про себе. Я знаю, вам хотілось би хоч один день бути самостійним і вільним від тону, який накинута вам партія. Смію заповнити вас, що на моєму місці, ви мали б цієї самостійності вдоволь. Однак у вашій голові забитій більшовицькими догмами не може вміститись таке поняття, як самостійність, бо звикли ви, як той цуцик жити під диктанто. Інакше ви думати не можете. Сталін і його партійна кліка, відбираючи у людини самостійність думки, слова і чину, в заміну дали їй - "станку". Ви боїтеся її, тому по-собачому служите своєму панові. Бо як говорить народна мудрість: "Нанявся - продався". Так само і з вами. Я бачите, хоч на вашу думку "несамостійний" в думанні, - сто разів наплював на валоного пана і його вислужних сосак.

Пишете, що ви українець і вас болять думи, коли мусите висилати стариків та дітей у холодний Сибір. Я спитав вас, чому в СССР з збірна відповідальність, якої немає в жодній іншій країні? Якщо ви студіювали закони інших держав, то переконаєтесь, що повнолітні відповідають самі за себе. В "найдемократичнішій" СССР справа маєтся зовсім по-другому. Тут держуться принципу: "брат за брата", "батько за сина", "жінка за мужа".

Чому ж тоді поза кордоном кричите, що ви /більшовики/ за повний і вільний розвиток політичних організацій, які борються за національне і соціальне визволення? Вишукуюте всякі надумані закордонних урядів над надременими, п'ятуєте національне гноблення, вдаючи з себе "принципових" демократів. Так, чому ж тоді з такою жорстокістю поборюєте в себе вільність думки, слова і чину. Пощо кудись поза кулі сами цукати цього гноблення, як його в вас так багато. Пригляньтесь, а як очі зайшли більмом, - тоді зробіть операцію і побачите своє під носом.

З черги спинімся на "приватних інтересах Проводу ОУН". Чи ви думали над тим, що написали? Я переконаний, що ви взяли цю цитату з базисань мануальських, бажанів і їм подібних. Де ж вела самостійна думка? Скажіть щось самі, чому наслідуйте з гори подану вам брехню.

Я розумію, у вашому інтересі є катувати свій народ, бо за це ви дістаєте партбилет з "котьолком". Та все ж таки вам треба знати, що Провід ОУН і визвольна боротьба українського народу не зродилися щойно тоді, як ви стали начальником РО МВД. Теперішня боротьба українського народу, яку очолює ОУН - це продовження визвольної боротьби, яку вів український народ за часів Хмельницького, Мазепи, це продовження боротьби, яка в першій світовій війні і після неї виявилася в національно-визвольній революції.

З однаковою ненавистю громмили козацькі полки Хмельницького, польських панів над водами Водами 1648 р., як полки гетьмана Виговського, царських воєвод під Конотопом 1659 р.. За ці ж самі священні права, на самостійне життя - бився український народ, коли на зміну царських муравйових з-під Полтави - прийшли муравйови з червоною зіркою на лобі.

З такою ж самою ненавистю борюється український народ, коли після першої світової війни Західно-Українські землі опинилися під окупацією панської Польщі, а боротьбу, яка з фронтової лінії змінилася на революційне підґілля - очолила ОУН. Ряд терористичних бойових актів, вчинених на польських посіпак, а найголовніший з них 1934 р., на міністра внутрішніх справ панської Польщі - Парацкого, який званого українжера, який по відношенні до України провадив колонізаторську політику і нинішні закони права українського народу, вільно працювати на своїй предківській землі, і користуватися її плодами, з яскравим доказом цього.

З приходом німецьких окупантів, Провід ОУН актом 30. VI. 1941 р., видвигає право українського народу на самостійне життя. Та німецький окупант своєю расистсько-шовіністичною політикою, направляє цей акт. Цим актом українська національна визвольна революція вступила в завзяту кроваву боротьбу з німецьким фашизмом і імперіалізмом взагалі. Як його наслідок була завзята підґільно-революційна боротьба, було створення революційних загонів УПА, були жорстокі методи німецького терору, по відношенні до підґільно-революційного руху. Почалися арешти, розстріли членів ОУН, їх провідників, а також українських громадян, яких викрито за співпрацю з українськими революціонерами.

І так згинули:

Лемик-Сенішин, розстріляний німецькою жандармерією 1941 р., в м. Миргороді на Полтавщині;

Хсма-обл. провідник Литомирщина, розстріляний 1942 р., в м. Литомирі;

Дмитро Мирон-Орлик - кравчий пров. ОУН Північно-Українських земель, застрілений агентами СД на вулицях Києва 1942 р.;

Іван Климів-Легенда - знаний керівник укр. революції, що згинув у грудні 1943 р. у Львові, замордований під час допиту;

Сак-Могила - кравчий провідник ОУН Північно-Українських земель, застрілений в тюрмі М. Литомира 1943 р.;

Остан і Василь Бандери, брати провідника ОУН Степана Бандери, що згинули в таборі Освенцім 1942 р.;

Віра Рибальченко - згинула у Миколаївській тюрмі 1943 р.;

Довбуш - обл. провідник, що разом з своїми співробітниками Романом і др., розстріляні в м. Миколаєві 1944 р.;

Іван Габрусевич - член Проводу ОУН, що згинув в концтаборі в Оранієнбургу біля Берліна 1943 р..

У Рівному вам покажуть місце, де гітлерівці масово розстріляли представників укр. інтелігенції. Біля Чорткова в с. Игольниця вам покажуть могилу, де розстріляні українські революціонери нім. гестапом. У Станіславові біля театру покажуть вам площу, зрешену

кров'ю борців за Волю України. Львові вам покажуть місце шибениць, на яких озвірілі гестапівці вшарили укр. революціонерів.

І коли на зміну німецьким елістам в 1944 р., прийшли московські більшовики, українські революціонери і їх Провід нікуди не втекли, щоб спасати своє життя для своїх "особистих інтересів", як це ви говорите, а залишилися разом з українським народом і за його визволення зведи з новітні "визволителями" завзяту кроваву боротьбу. В боротьбі цій знову гине багато членів, провідників ОУН, офіцерів і командирів УПА.

Ось деякі з них:

15. IX. 1945 р. у с. Бишки, озівського р-ну, згинув член Проводу ОУН, довголітній в'язень польських тюрем, один з перших провідників Волині і Полісся - Які в усел-Київський;

19. XII. 1945 р. в часі викликання обов'язків на терені Чехословаччини, згинув Дмитро Маївський-Косар - член Проводу ОУН, референт пропаганди при Проводі ОУН;

15. XII. 1945 р. згинув на терені Чехословаччини, Дмитро Гришай-Перебийніс - член Проводу ОУН, нар. головного Військового Штабу УПА;

27. III. 1946 р. в лісі біля с. Кривого, Козівського р-ну, застрелений більшовиками в кривіці, застрелився разом со своєю жінкою Іван Шавайда-Данило - член Проводу ОУН, крайвий провідник ОУН;

12. II. 1945 р. в лісі біля Орківських хуторів на Волині в бою, згинув полковник УПА, команди УПА-Північ - Роман Клячківський-Клим Савур;

Дмитро Карпенко-Аструб сорник УПА, командир з'єднання УПА, бувший ст. лейтенант ЧА, родом з Полтавщини, згинув в бою 1945 р..

Випиановедені факти найкраще говорять, що ОУН і її Провід захищає народні інтереси, а не особисті, як це ви начальнику в ім'я вузьких партійних і матеріальних інтересів повторяєте видумку більшовицьких верховодів. Яким же так по-вашому можуть познатися особисті інтереси людей, які виходили з різних промарків укр. народу? Їх морла здати тільки Велика ідея визволення українського народу, за яку і гинули. Люди за особисті інтереси, так легко і добровільно не віддаватимуть життя. "Бремені людоморе за святу правду, волю, розбійник не стане" /Шевченко/. Ви це найкраще маєте змогу обсервувати в щоденному житті, при вербуванні сексотів, які в обороні своїх матеріальних інтересів і мізерного життя, продають народ і йдуть на співпрацю з органами МВД і МГБ. Чи не так? І ви цих одиниць підляків, запроданців, називаєте народом? Що за дивне окреслення поняття народу?

Щоб вам було ще ясніше за що бореться ОУН, наводжу вам слова з Постанов III-го Надзвичайного Великого Збору ОУН, який відбувся в серпні 1943 р..

"...ОУН бореться за Українську Самостійну Соборну /Воз'єднану/ Державу і за те, щоб кожна нація жила вільним життям у своїй власній самостійній державі. Знищення національного поневолення та експлуатації нації нацією і система вільних народів у власних самостійних державах - це єдиний лад, який дає справедливу розв'язку національного і соціального питання в цілому світі. В цьому ж розділі даліше говорить: "...ОУН бореться проти імперіалістів і імперій, бо в них один пануючий народ поневолює культурно і політично, і висискує економічно інші народи. Тому ОУН бореться проти ССРСР і проти німецької "Нової Європи". Український народ не хоче бути поневоленим і обманованим більшовицьким урядом, який своїми божевільними експериментами легкодушно занепастивав революційні здобутки, за які пролило моря крові. Він в найбільш ганебний спосіб градив Революцію. Він на місце царської тюрми народів - поставив більшовицьку, на місце поміщицької неволи - неволю колгоспну. На місце капіталістичного висиску - сталінську п'ятиконтинентальну, та стахановське висотування жил з людини. На місце царської охрани - терор МВД і МГБ. На місце царської банци поміщиць-

ко-капіталістичних народних пеків, глитаїв та висискувачів - ці-
 ду систему новітніх чиновників партійним білетом, висуванців
 народних делегатів, стахановів і цілу кремлівську зграю, під-
 паловачів нової війни, - що неірно царських експлуататорів і ге-
 нералів наживаються народним гном і кров'ю.

От чому український народ ненавидить більшовицький уряд і бо-
 реться проти нього.

Захищаючи, свої партійні інтереси і боячись пімсти народу, він
 доводить його до голодової смерті. Цим випробуванням методом уряд
 хоче, одним махом, позбутися мільйонів невдоволених його імперіа-
 лістичною політикою, а винуватити на "посуку". Таку "посуку"
 zorganizували були вже раз більшовицькі вожаки в 1932-33 рр. на
 Україні, від якої згинуло понад 5 мільйонів робітників і селян.
 Таку "посуку" zorganizували нині в 1942 р., забираючи звесь хліб
 з України. І сьогодні, коли уряд бачить, що на Україні посилюється
 визвольно-революційний рух, який загрожує його позиціям, щоб не
 стріляти масово невдоволених не робити нічого за кордоном, рішив
 zorganizувати "посуку". Чи виначальнику, як українець не бачите
 цього, що переживає сьогодні український народ? Чи вас не вражає
 розпусливий крик голодних дітей, матерів, німецьких стариків і жі-
 нок, що в останніх передсмертніх судорогах благають хліба.

Ситі, обсервуйте через вікно свого кабінету валки голодних
 істот з торбинками, а побачите, що кожний з цієї голодної маси,
 поглянувши на дім на якому видіє вивіска "РО МВД" - посилає в цю
 сторону ненависний погляд, що від нього стає моторошно. Чому?
 Бо він знає, що небуць цієї установи, що з звіринною жорстокістю
 здушує всякий спротив - ненависний більшовицький режим завалив-
 ся б, а він замив би вільним і заможним життям. А ви говорите:
 "...населення досить натерпілося польського та німецького нагая".
 Чи думаєте, що більшовицький нагай смачніший за гамбі? Годуюся
 з вашою думкою, що населення хоче спокою та припинити до відомо,
 що цього спокою ніколи не дасть йому більшовицький уряд. Чи обла-
 ви, ревізії, арештування, здириства і гори трупів розстріляних,
 замучених в концтаборах, заморених голодом, через які московські
 більшовики йдуть на упокорення України, - з тим спокоєм, якого
 бажає населення? Населення знає це, тому неносить його і поме-
 гає нам, бо знає, що одинокі ми своєю безпримірною в історії люд-
 ства боротьбою, зможемо усунути зненавиджену владу. Те, що народ
 сприяє нашому рухові, бачить ваш депутат-Гришко, який на перед-
 виборчому мітингу, говорячи про наш рух, сказав до зібраних:
 "Якщо б ви хотіли, то протягом двох місяців не стало б ні одного
 бандерівця". А ви кажете, що народ не любить нас, нас не хоче,
 що нас боїться. Чи ви іншими очима глядите на світ, як генерал-ма-
 йор? Це, що ми вже третій рік ведемо успішну боротьбу з МВД,
 МГБ і партією, є доказом, що ми не самі, що за нами народні маси.

Кінчаючи листа, пропоную вам, свою рецепту повину - залишити
 таким підлякам-зрадникам /вони і вас зрадять/, як ваші "провідники"
 охи, в'юни, віші, остали, підкови. Ім це до лиця. Мені не страшно
 ваші погрози, бо з вами ніколи не буду говорити, як арештований.
 Поки ви виступатимете, як вірний слуга сталінського зненавиджено-
 го режиму, одинока моя розмова з вами - це мова мого автомата.
 Валких погроз кивання пальцем в чоботі - не боюся. А це, що ви
 бісигесь і виете на сполох приходить з повинною - це доказ, що
 більшовикам важко впоратись з українським визвольно-революційним
 рухом. Це доказ, що він їм аж дуже загрожує, коли "прошарять" всім
 тим хто прийде до них з повинною.

На будуче спам'ятувати мене не потребуєте, бо я не потрапав на
 мильний шлях. Це ж ви опинилися на мильній дорозі, тому раджу
 вам спам'ятатися. Ви ж переконалися, що ваші слова: "...зможу вас
 зимом усіх знищити" - розбилися, як мильна банька. Це, що з нашої
 сторони є жертви - ми цього свідомі. Жертви мусять бути, бо ми
 в боротьбі за народ. Але за що гинули і гинете ви? За партійні

вузькі інтереси, якими довели народ до нужди, голоду і зубожіння. Чи за це народи СССР творили люту Револуцію і були німецьких фашистів в другій імперіалістичній війні, щоб банда недолужних сталінських керівників жирувала на народній шкіді, щоб на найбагатшій частині світу тримала іси в стані голодного і злиденного животіння, щоб зараз відновил реакційні капіталістично-поміщицькі установи, що їх в героїчній зусиллі знищила Револуція ??? Чи за це протягом майже трьохдесятиріч страждали і боролися народні маси, чи за це зносили рні нужду і недостачі війни, щоб тепер знову вернутися до старог?

Ні, і не раз ні! Кремлівська більшовицька верхівка не виконала свого завдання. Вона заналстала всі здобутки Револуції і довела побудовану систему до повного розкладу.

Вам і вам подібним більшовикам треба спам'ятатися. Чи дійсно ви не бачите, що сталінсько-більшовицький імперіалізм ідейно і політично згниває? Він не мобілізує вже для себе маси, бо вони давно вже пізнали, що їх московські більшовики обманули. Тому СССР скорше чи пізніше розвалиться і народ вистигне своїх кровопивців. Пимсти народу їм не оманути! Кремлівські верховоди чують загрозу, тому так занепокоїлися. Та коли прийде небезпека, то вони знову втечуть на Урал до Уфи, як вже раз були втекли. А куди втечете ви? Ви лишитесь між народом, який коли не спам'ятається пригадає вам колишнє.

Спам'ятайтеся і Зірвіть з психологією наймита. Ви ж заявляете, що ви українець, так чому не йдете з народом, а відриваєтесь від нього, від його прагнень, бажань і стремлень, і йдете за купкою партійних інтриганів, які подають вам сфальшовану правду про нас, про нашу боротьбу??

Якщо ви себе почуваете українцем, так чому ж не ображає вашу національну гідність те, що московські більшовики приписують українцям "допоміж", "старшого брата", "племінні український народ в положення "молодшого брата", який ніби не може дати собі "ради", тому їм мусить заопікуватися "старший брат" - російський народ? Чому ж не заторкує вашог українського почуття факт, русифікаційного наступу на українську мову, літературу, історію, культуру, наступу на все, що має дійсний український зміст? І через те, що мовою "старшого брата" /російського народу/ говорив Ленін, - українці повинні /за вимогами російських більшовиків/ добровільно зречися своєї мови, історії, культури, а переняти мову історію і культуру "старшого брата" чи принайменше визнати його культуру вищою за українську і, що її "допоміг" створити "старший брат" - російський народ. Що український народ без цієї "допоміги" взагалі не міг би існувати.

Чи ви не бачите, що цей ніби "проект" переняття всього руского, згодом перейде в примус, так як переходив "проект" бувшої панської Польщі, вчення польської мови, в примусову полонізацію, чи "проект" гітлерівської Німеччини, вивчати мову Шідлера, переходив в примусове навчання мови "вищої німецької раси"?

Чи народи, які переняли ідеї французької Револуції видвигнені Жан-Жаком Руссом, повинні були в ім'я цих ідей зречтися своєї мови, культури і переняти мову і культуру французьку? Так чому московські більшовики заради своїх реакційних ідей вихолопують нашу мову, літературу, зі всього дійсно українського і змушують нас позбутися духових надбань наших предків і їх героїчної історії? Чи Читайте, Постанови ЦК КП/С/У в 24. III. 1946 р. в яких підняли під достру критику майже всі українські письменники, літератори, історики, за допущення "націоналістичних помилок" у своїй творч. Мданов у своїй серпневій промові з 1946 р., за ці ж самі "помилки" немилосердно бичув авторів "Нарису історії української літератури", Э.П. Кирилюка, І. Пільгукі і інших, при тому зазначив: "...по зокрема ділянка українського літературознавства, завжди була аренною гострої ідейно-політичної боротьби". Виникає питання: Чому то, майже всі українські письменники, літератури, історики, вступили

"на арену гострої політичної боротьби"? В чому річ, що вихованці
большевицької науки нараз схилили?

Річ в тому, що партійна верхівка хоче цілковито поставити
українську мову, літературу і історію на вислуги російсько-боль-
шевицькому імперіалізму. Тому то все, що хоч трохи суперечить
імперіалістичним інтересам московських большевиків є "необ'єктивне"
і "ненаукове". Історичні осми невідповідачі інтересам російсь-
ко-більшовицького імперіалізму, цією "об'єктивною" наукою, або ви-
кидались, або перемальовувались московськими "науковцями" відповід-
но до вимог диктаторської Москви.

Тому то за словами Іданова виходить, що українці не вміють
писати підручників українською літературою, ні історії України.
Іданов "краще знає", як їх писати, чим знали це Шремов, Грушевсь-
кий, чи хоч би Петровський, Марилук, Пільгук і інші.

Нарешті пригляньтесь, хто стоїть при кермі українського народу!
Фактичними його керівниками являються перші секретарі ЦК КП/С/У,
якими на протязі існування РСР - були неукраїнці. Наприклад: від
1920 р. - 1923 р. - Каганович-єврей, від 1926 р. - 1932 р. - Косьор-
поляк, від 1932 р. - 1935 р. - Постинев-росіянин, від 1935 р. - 1947 р.
- Хрущов-росіянин, від 1947 р. знова Каганович.

Ось хто кермував і кермує українським народом! Всі вони ви-
сланики большевицької Москви, які так само, як і були вояводи
московських царів, як висланники фашистської Німеччини: Франки,
розенберги і кохи - приходили з готовими розробленими планами, щоб
по-новому експлуатувати багатства України, та ще більш жорстоко
здушувати національно-визвольні рухи українського народу.

Вдумайтесь над такими справами і розберіть правильно їх, тоді
напевно дійдете до того самого висновку до якого ми - українські
революціонери вже давно дійшли. То політика большевицької партії
на Україні - це політика російсько-большевицького імперіалізму.

Старайтесь пізнати справжній зміст української національно-
визвольної революції, якої вам - не знизити! Бо довернути револю-
ційного пранора в боротьбі з ворогом, об'єдналися широкі маси
українського народу і вибраного ідеалу - не зречуться ніколи!
Свідомі свого великого завдання, з сильною вірою зі зброєю в ру-
ках, разом з всіми поневоленими народами за вільні національні
держави - певно крокують до перемоги!

СМЕРТЬ СТАЛІНСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ІМПЕРІАЛІСТАМ !

СМЕРТЬ СТАЛІНСЬКИМ КРОВОПІЙЦЯМ З МВД І МГБ !

**СМЕРТЬ ПАРТІЙНИМ ПАРАЗИТАМ, ЯКІ ДОВЕЛИ НАРОД ДО ГОЛОДОВОЇ
СМЕРТІ !**

ХАЙ ЖИВУТЬ ВІЛЬНІ НАЦІОНАЛЬНІ ДЕРЖАВИ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ !

ХАЙ ЖИВЕ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ !

**ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОВОБНА /ВОЗ'ЄДНАНА/
ДЕРЖАВА !**

Червень 1947 р.

/-/ГРІЗНИЙ/.

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано

7 (сієє)
аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 червня 2018 року

(підпис)

І. Тарамала

(ініціали (ініціал імені), прізвище)